

{4} Περισσότερες πληροφορίες για το Σχέδιο Διαχείρισης Υδάτων Θεσσαλίας :

Οι στοχεύσεις του σχεδίου διαχείρισης κινούνται συνοπτικά σε δύο αντίρροπες κατευθύνσεις, έτσι ώστε σε κάποια χρονική στιγμή να καλυφθεί η απόσταση ανάμεσα στην «προσφορά» και την «ζήτηση» των υδάτων και τελικά να **εξισορροπηθεί** το ετήσιο υδατικό ισοζύγιο.

Η πρώτη κατεύθυνση του Σχεδίου Διαχείρισης αφορά στην αυτονόητη ανάγκη μείωσης των καταναλώσεων νερού σε όλες τις χρήσεις, κυρίως όμως για τις αρδεύσεις, για τις οποίες διατίθεται πάνω από το 90% του συνόλου των υδάτων που καταναλώνονται στην περιοχή της Θεσσαλίας. Επίσης όλες οι μεγάλες πόλεις και οικισμοί, των οποίων η υδροδότηση εξαρτάται κατά 80% περίπου από τα υπόγεια νερά, οφείλουν να προγραμματίσουν τις μελλοντικές ανάγκες τους για ύδρευση κατά το δυνατόν από επιφανειακά νερά, τα οποία είναι ποιοτικά ανώτερα και έχουν μικρότερο λειτουργικό κόστος. Με τον τρόπο αυτό θα εγκαταλειφθούν σταδιακά οι ενεργοβόρες και δαπανηρές αντλήσεις από τον υπόγειο υδροφόρα και κυρίως από τα μη ανανεούμενα αποθέματα, κάτι που διαταράσσει ανεπιστρεπτί την οικολογική ισορροπία.

Η δεύτερη κατεύθυνση του Σχεδίου Διαχείρισης αναφέρεται στην αύξηση της «προσφοράς», δηλαδή την εξασφάλιση πρόσθετων ταμιεύσεων υδατικών πόρων σε κατάλληλες θέσεις, κυρίως στα ημιορεινά και στην περίμετρο του κάμπου, με φράγματα και ταμιευτήρες στις κοίτες των παραποτάμων του Πηνειού και με αγωγούς που θα μεταφέρουν τα νερά εκεί που τα χρειαζόμαστε.

Παρά τις ανάγκες που υπάρχουν μέσα στην υδρολογική λεκάνη του Πηνειού και τις υποσχέσεις για έργα κατά τις τελευταίες δεκαετίες, εκτός από ένα σχετικά αξιόλογο δίκτυο μεταφοράς και διανομής αρδευτικού νερού και ορισμένα μικρότερης

σημασίας έργα ταμίευσης νερού, έχουν κατασκευασθεί τρία μόνο έργα πολλαπλού σκοπού.

Τα έργα αυτά είναι το φράγμα και ο ταμιευτήρας Σμοκόβου, ο ταμιευτήρας της Κάρλας και ο ρουφράκτης Γυρτώνης.

Ο ταμιευτήρας Σμοκόβου, ο οποίος κατασκευάστηκε επί της κοίτης ενός από τους παραποτάμους του Πηνειού, του Σοφαδίτη, λειτουργεί εδώ και αρκετά χρόνια, διαθέτει τα νερά του για ανάγκες άρδευσης και σύντομα θα καλύπτει και ανάγκες ύδρευσης οικισμών στις περιοχές Σοφάδων και Παλαμά. Διαθέτει επίσης και μια μικρή μονάδα παραγωγής υδροηλεκτρικής ενέργειας.

Ο ρουφράκτης Γυρτώνης, με τα 10 τοξωτά θυροφράγματα, κατάσκευάστηκε επί της κοίτης του Πηνειού και αποθηκεύει 5 εκατομμύρια κυβικά μέτρα νερού.

Εκτός από τα έργα Σμοκόβου, Γυρτώνης και Κάρλας που προαναφέρθηκαν, εδώ και πολλές δεκαετίες έχουν προταθεί ως απαραίτητα αρκετά επιπλέον έργα ταμίευσης στην λεκάνη Πηνειού, όπως στο Μουζάκι, στην Πύλη, στον Νεοχωρίτη ποταμό, στην περιοχή Ελασσόνας, στον Ενιπέα ποταμό καθώς και άλλα μικρότερου όγκου ταμίευσης υδάτων.

Ας σημειωθεί ότι σχεδόν όλα αυτά τα έργα έχουν συμπεριληφθεί στο εγκεκριμένο Σχέδιο Διαχείρισης Υδάτων, όπου αποτελούν βασικό στοιχείο για την αναγκαία αύξηση της «προσφοράς» από νέα έργα, μέσω των οποίων και σε συνδυασμό με την επιδιωκόμενη μείωση της «ζήτησης», θα επιτευχθεί θεωρητικά η εξάλειψη των ελλειμμάτων και η εξισορρόπηση του υδατικού ισοζυγίου στη Θεσσαλία.

Για κάποια από αυτά τα έργα έχουν ήδη εκπονηθεί τεχνικές μελέτες σε διάφορα στάδια, εδώ και πολλά χρόνια. Όμως αυτό δεν είναι αρκετό, δεδομένου ότι οι μελέτες αυτές απαιτούν είτε επικαιροποίηση, είτε προσαρμογή στα νέα δεδομένα και κυρίως εκπόνηση επίκαιρων περιβαλλοντικών μελετών, ώστε να οδηγηθούν τελικά σε αδειοδότηση από την Πολιτεία.

Παράλληλα, η απουσία ενός αναλυτικού μεσοπρόθεσμου πλάνου για τα υδατικά έργα της Θεσσαλίας δεν δημιουργεί προϋποθέσεις για την εξασφάλιση της χρηματοδότησης και τις εγγυήσεις για τον χρονικό ορίζοντα υλοποίησης των έργων αυτών, επιτρέποντας συχνά σε πολιτικά στελέχη και υπουργούς από πολλές κυβερνήσεις να διαχειρίζονται το θέμα επικοινωνιακά, με ανεκπλήρωτες υποσχέσεις και ανέξοδη καλλιέργεια ελπίδων στον λαό.